

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. srpna 2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Anny Sobotkové a přísedících Ing. Josefa Bednáře a Ing. Karla Outulného, t a k t o :

Obžalovaný

████████████████████

nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, ██████████, okres ██████████, t. č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici ██████████,

je v i n e n , že

I.

v přesně nezjištěné době od ██████████ 2016 do ██████████ 2016, v místě jejich současného bydliště, v bytě v domě čp. ██████████, ██████████, ██████████, ██████████ kraj, si posadil při sledování televizní pohádky nezletilou ██████████, nar. ██████████, na klín tak, že k němu byla svým bokem, přičemž jí vsunul svou ruku mezi její nohy na přirození, kde provedl několik pohybů na jejím přirození, poté uchopil její ruku a přiložil ji na tepláky v místě svého penisu, kdy nezletilá se tomuto jednání bránila tím, že mu ucukla a řekla, že to nechce, od tohoto jednání upustil poté, kdy ho okřikla jeho družka ██████████, kdy tohoto jednání se dopustil za účelem vlastního sexuálního uspokojení, využívaje její bezbrannosti a důvěry, zneužívaje své fyzické

převahy, přičemž znal věk poškozené, neboť její nízký věk je zcela zřejmý, v inkriminované době sdíleli společnou domácnost a zároveň je vnučkou jeho dlouholeté družky,

t e d y

jiného násilím a zneužívaje jeho bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku, spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

2.

dne ■■■■ 2016 v přesně nezjištěném časovém období od 18.00 hodin do 21.00 hodin, v místě jejich současného bydliště, v bytě v domě čp. ■■■■, ■■■■, ■■■■, ■■■■ kraj, se uzamkl za přesně nezjištěných okolností v jím obývaném bytě s nezletilou ■■■■, nar. ■■■■, přičemž jí zakryl ústa rukou, aby zabránil jejímu volání o pomoc, stáhl jí částečně spodní kalhotky a vsunul svou ruku na její přirození, tomuto jednání se nezletilá bránila tak, že se snažila kalhotky obléci rychle zpět, následně si před ní obnažil svůj penis a masturboval, kdy od tohoto jednání upustil poté, co byl vyrušen ■■■■, otcem nezletilé, který svou dceru u něj v bytě hledal, kdy tohoto jednání se dopustil za účelem vlastního sexuálního uspokojení, využívaje její bezbrannosti a důvěry, zneužívaje své fyzické převahy, přičemž znal věk poškozené, neboť její nízký věk je zcela zřejmý, v inkriminované době sdíleli společnou domácnost a zároveň je vnučkou jeho dlouholeté družky,

t e d y

jiného násilím a zneužívaje jeho bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku, spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

3.

v přesně nezjištěné době od ■■■■ 2016 do ■■■■ 2016 v místě jejich společného bydliště, v domě čp. ■■■■, ■■■■, ■■■■, ■■■■ kraj, si k sobě ze sousedního bytu zavolal nezletilou ■■■■, nar. ■■■■, které předem slíbil finanční hotovost nebo cigarety za to, když mu pomůže s uspokojením jeho sexuálních potřeb, respektive, že ho nechá si sáhnout na její intimní místa tam, kam bude on chtít, následně se s ní za přesně nezjištěných okolností uzamkl v jím obývaném bytě, kdy nezletilá se posadila na gauč v obývací části místnosti, on k ní poklekl, rozepnul si kraťasy, svou ruku jí vsunul pod její kraťasy, legíny a spodní kalhotky, kde manipuloval dlaní a prsty v oblasti jejího genitálu, osahával ji na obnažených prsou, kdy si zároveň nezletilá vzala jeho penis do ruky a prováděla mu masturbaci, přičemž po několika minutách si penis vzal on sám do svých rukou a masturboval do svého vyvrcholení, nezletilá pak odešla na toaletu a ještě než opustila byt jí předal předem slíbenou částku v hodnotě od 40 Kč do 50 Kč a cigarety, přitom jí řekl, aby se o tom s nikým nebavila, druhý den si ji k sobě opět zavolal do svého bytu, kam ona na jeho přání přišla a on pod příslibem předání cigaret ji přes tílko a podprsenku osahával na prsou, kdy jednání zanechal, když je vyrušilo tukaní na dveře, přičemž jí ubalil a předal předem slíbené cigarety, kdy

tohoto jednání se dopustil za účelem vlastního sexuálního uspokojení, přičemž znal věk poškozené, v inkriminované době sdíleli společnou domácnost a zároveň je vnučkou jeho dlouholeté družky,

t e d y

- jiným způsobem dítě mladší patnácti let pohlavně zneužil,
- nabídl a poskytl dítěti mladšímu patnácti let za účelem pohlavního uspokojení úplatu,

č í m ž s p á c h a l

ad 1)

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

ad 2)

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

ad 3)

- zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku,
- přečin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku
k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání pěti (5) let.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se **pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s dozorem.**

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku, se obžalovanému **ukládá ochranné sexuologické léčení v ústavní formě.**

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování u hlavního líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil všech skutků tak, jak jsou podrobně popsány ve výrokové části rozsudku, tedy, že obžalovaný [REDAKCE] v místě svého bydliště v [REDAKCE] sexuálně atakoval a obtěžoval nezletilé [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] za účelem vlastního sexuálního uspokojení, když znal věk nezletilých poškozených, neboť v předmětnou dobu – v [REDAKCE] měsících [REDAKCE] a [REDAKCE] 2016 - s ním sdílely společnou domácnost, a zároveň jsou i vnučkami jeho dlouholeté družky.

Obžalovaný byl vyslýchán opakovaně v přípravném řízení i u hlavního líčení a jeho výpověď byla postupně doplňována a dokonce doznala několika změn.

Obžalovaný popřel jednání, kterého se měl dopustit vůči nezletilým [REDAKCE] a [REDAKCE], když trestní stíhání pro tyto skutky bylo zahájeno usnesením ze dne 1. 8. 2016. Vypověděl, že v bytě, kde bydlel on se svojí družkou, již skoro měsíc bydlí hodně lidí, neboť z [REDAKCE] přijela dcera i syn družky s rodinami. Má děti moc rád a má za to, že pokud jej nezletilé usvědčují, jsou navedené od svých rodičů. Rozhodně se jich nedotýkal na intimních místech, avšak nezletilá [REDAKCE] po něm skáče, on ji objímá, líbá, má ji prostě rád, proto je možné, že se jí při tom mohl dotknout neúmyslně na intimním místě. S nezletilou [REDAKCE] si nehraje, nemají se moc rádi, protože tato je nevychovaná. Dne [REDAKCE] 2016 byl celé dopoledne doma, pil kávu s rodinou, šel vyvenčit svého pejska a kolem šesté hodiny odpoledne pozval svoji družku na pivo. Bolely ho zuby a po studeném pivu jej to přešlo, proto z hospody odešel dříve a šel spát. Družka v hospodě zůstala. V této výpovědi jednoznačně tvrdil, že když přišel domů, doma vůbec nikdo nebyl, byl úplně prázdný byt, až se divil, že tam nikdo není. Asi v půl deváté večer jej vzbudil pejsek štěkáním, že někdo šel do kuchyně, vstal, šel se podívat a viděl [REDAKCE] s [REDAKCE]. [REDAKCE] na něj hned řval, že je úchyl, co se zamyká s tou holkou, co dělali, nadával a vykřikoval a napadl jej i fyzicky. Dostal pěstí do oka, kopl jej do zad. Útočil na něj i venku, kam on vyběhl. Tento útok nahlásil na policii. Obžalovaný tvrdil, že když šel navečer spát, tak dveře bytu byly otevřené a klíček byl zastrčen ve dveřích zevnitř, on nezamykal. Tvrdil, že dveře bytu jsou odemčené pořád. Ohledně svého sexuálního života vypověděl, že s ohledem na jeho zdravotní stav, už tak půl roku nevede prakticky žádný sexuální život. V této výpovědi také potvrdil, že byl v minulosti trestán za mravnostní trestnou činnost, byl kvůli tomu i na léčení, když ochranná léčba mu skončila už někdy v 90. letech. V poslední době žádné ochranné léčení neabsolvoval.

Ve své další výpovědi opakovaně zdůraznil, že se předmětných skutků vůči nezletilým [REDAKCE] a [REDAKCE] nedopustil. Vzpomněl si však, že někdy před měsícem, než jej zavřeli, byl doma v pokoji, seděl na křesle, koukal na televizi a jeho družka v kuchyni vařila. Tehdy za ním přišla [REDAKCE], sedla si jako vždy na jeho levé koleno, začala se pohybovat dopředu a dozadu, rukama jej držela kolem krku a říkala, že to s ní takhle dělá [REDAKCE]. Také ukazovala ještě něco rukou, mávala s ní nahoru a dolů, jemu to však nic nepřipomínalo a neví, co to mělo znamenat. Řekl i své družce, aby se podívala, co mu holka ukazuje, tato měla odpovědět, že má svoje rodiče, ať se o ni starají oni. [REDAKCE] je přezdívkou [REDAKCE], syna [REDAKCE].

V této výpovědi však obžalovaný spontánně popsal jednání, které je zachyceno pod bodem tři výroku rozsudku, kterého se dopustil vůči nezletilé [REDAKCE]. Trestní stíhání pro tento skutek bylo zahájeno usnesením ze dne 20. 2. 2017, tedy až poté, co obžalovaný sám spontánně a podrobně sexuální praktiky vůči nezletilé [REDAKCE] popsal. Po zahájení trestního stíhání v procesně použitelné výpovědi zdůraznil, že se poprvé v životě rozhodl mluvit pravdu, když potvrdil, že to, co napsal v dopisu a to, co již vypovídal, je pravda. Popsal, že nezletilá [REDAKCE] za ním chodila sama, neboť se mu svěřovala, že se její otec nechová hezky, že má kromě mámy ještě nějakou ženskou navíc. Nezletilá [REDAKCE] mu sama nabídla, že pokud by něco potřeboval, tak že mu ho vyhoní nebo uspokojí jiné jeho sexuální potřeby nebo si nechá sáhnout na intimní místa, pokud on bude chtít, a to za cigarety. On jí cigarety nechtěl dát, domluvili se však, že jí za to dá peníze. Připouští také, že jí řekl, aby o tomto nemluvila, neboť by jej zavřeli a ona šla do polepšovny. Po této domluvě za ním [REDAKCE] přišla sama, sedla si na opěradlo křesla v obýváku, sáhla mu rukou pod tepláky a pod trenky, vzala do ruky jeho penis, hrála si s ním, honila mu ho, prostě to jenom takhle dělala. On si to nechal líbit, v tu chvíli mu to nemyslelo, ví, že to bylo

špatně. On sahal také na ni. Hladil ji na prsou, když vsunul ruku pod její tričko, podprsenku neměla, avšak vsunul také ruku pod její tepláky a pod kalhotky a hladil ji na přirození. On byl při tom vzrušený. Po několika minutách si vzal svůj penis do ruky a masturboval až do svého vyvrcholení. Udělal to do toaletního papíru, který měl u sebe v kapse. Za celou dobu spolu nepromluvili ani slovo a později jí dal 40 nebo 50 Kč. Několik dní na to ■■■■■ přišla i s ■■■■■ s tím, že mu chtějí pomoci obě dvě, že potřebují na cigarety. On však ■■■■■ nevěřil, neboť tato je špatná od malička a určitě by někde vykecala, pokud by mu to udělaly. ■■■■■ zná od malička, ta je hodná a věděl, že tátovi nic neřekla. Neví, co ■■■■■ napadlo, že vyskakovala oknem.

U hlavního líčení obžalovaný opakovaně potvrdil, že mu byl znám věk všech nezletilých. S malými dětmi si hrál, avšak nikdy je neměl na hlídání. V poslední době určitě ne. Opakovaně zdůraznil, že za obviněním vidí ■■■■■, když se jej snaží dostat z bytu. Vypovídal o konfliktu v roce 2014 ještě v ■■■■■, avšak vzápětí připustil, že neměl nic proti tomu, aby děti družky v jejich bytě při návratu z ■■■■■ nějakou dobu bydlely. Ohledně skutku pod bodem 2 – ze dne ■■■■■ 2016 již však průběh dne popsal poněkud jinak. Tvrdil, že jej bolely zuby a dvě noci nespal a na pivo se mu udělalo po dvou pivech špatně. K doktorovi nešel. Vrátil se domů a při příchodu našel v místnosti sedět tři dívky, ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■ a za závěsem seděl ■■■■■. Při upozornění na tento rozpor ve výpovědi, když dříve tvrdil, že v bytě se nikdo nenacházel, až mu to bylo divné, tvrdil, že si tam zřejmě policie napsala něco jiného a při výpovědích obhájkyň údajně nebyla. Tato změna ve výpovědi je chápána jako čistě účelová, právě s ohledem na popírání předmětného skutku, kdy je zřejmé, že v bytě, kdy mělo dojít k sexuálnímu útoku vůči nezletilé ■■■■■, v předmětném bytě byl pouze obžalovaný a nezletilá. Výpověď z přípravného řízení byla vedena zákonným způsobem za účasti obhájkyň obžalovaného, když tento svoji výpověď na každé stránce podepsal. Opakovaně však doznal jednání, kterého se měl dopustit vůči nezletilé ■■■■■, avšak v jedné části této výpovědi tvrdil, že vyvrcholení masturbací již nedosáhne, je impotent již tři roky, a proto před ■■■■■ tuto část skutku údajně nedělal, po upozornění na rozpory však připustil, že toto sice může být pravda, že mohl být opilý, takže vlastně ani neví, je možné, že to říkal, protože byl nějak nametený. V této výpovědi se objevuje i tvrzení, že mu dne ■■■■■ ■■■■■ píchl injekci s nějakým svinstvem, po kterém byl nějaký divný. Píchl mu ji, když byl sehnutý. Odpoledne za ním právě přišla ■■■■■ a chtěla cigarety, avšak on jí říkal, že na cigarety jí nedá. Tady připouští, že nezletilou ■■■■■ opět osahával a asi tak dvě minuty poté přišla ■■■■■, která chtěla také ubalit cigaretu. On jí cigaretu dal, avšak neví, proč skákala ■■■■■ oknem. Obžalovaný jak v dopisech, tak v této výpovědi potvrdil absolvování ochranného léčení v roce 1990, kdy se mělo něco podobného stát s holkami od švagrové. Poté, co následoval svoji družku do ■■■■■, se však necítil zcela zdravý, léčba měla ještě pokračovat, ale nechodil tam. On sám cítí, že má problém, už v mládí to cítil, že ty děcka ■■■■■ už má asi zažité v krvi, nemůže za to, ví, že to není v pořádku. Mrzí jej to, hromadu roků se snažil, vycházel s rodinou družky dobře a byl by moc rád, aby mu bylo uloženo ochranné léčení, což je odhodlán vykonávat.

Je tedy zřejmé, že obžalovaný se snaží účelově svoji vinu i u skutku vůči nezletilé ■■■■■ zmírňovat, když najednou hovoří o nějaké injekci se svinstvem, kterou mu měl píchnout ■■■■■, když je zřejmé, že ani v jedné v předchozích výpovědích se tato skutečnost neobjevila. Také rozporuplně popisuje schopnost dosáhnout vyvrcholení masturbací, a to od spontánního doznání přes popírání a zdůrazňování nemožnosti až po opakované připuštění, že se takto mohlo stát. Soud stejně vnímá i

tvrzení obžalovaného ohledně přítomnosti či nepřítomnosti dalších osob v bytě, v době, kdy tam měl dne [REDAKCE] 2016 spát. Soud, ve shodě se závěry znalkyně z odvětví psychologie, tato měnící se tvrzení (a zcela nelogická a nepravdivá vysvětlení po poukázání na rozpory) považuje za čistě účelovou manipulaci s fakty obžalovaným, což je jeho přirozená tendence a přirozená vlastnost, ve snaze dosáhnout lepšího postavení, jak bude podrobně rozebráno níže.

Obhajoba obžalovaného ohledně skutků, kterých se měl dopustit vůči nezletilým [REDAKCE] a [REDAKCE] je však zcela vyvrácena dalším provedeným dokazováním a provedeným dokazováním bylo ověřeno a prokázáno i prvotné úplné doznání obžalovaného u skutku, kterého se měl dopustit vůči nezletilé [REDAKCE]. V přípravném řízení byly nezletilé vyslechnuty zákonným způsobem a obžalovaného zcela jednoznačně usvědčují, když u hlavního líčení byly za splnění podmínek § 102 odst. 2 tr. řádu přehrány obrazové a zvukové záznamy pořízené o výslechu svědkyň, a to nezletilých [REDAKCE] a [REDAKCE] a za splnění podmínek § 102 odst. 2 tr. řádu byly čteny protokoly o výpovědích nezletilých svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE]. Jedná se o přímé usvědčující důkazy, když tyto budou v podrobnostech rozebrány níže. Skutkový stav, který je popsán ve výroku rozsudku, byl dále ověřen výpověďmi svědků, kteří buď jednání obžalovaného přímo vnímali nebo se nezletilé s jednáním obžalovaného svědkům svěřili či popsaly. Jedná se zejména o rodinné příslušníky, a to rodiče nezletilých poškozených, tedy svědky – [REDAKCE] a [REDAKCE] – rodiče [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] – rodiče [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] – rodiče [REDAKCE], [REDAKCE] – matka [REDAKCE], [REDAKCE] – přítel matky [REDAKCE]. Dále byly v této trestní věci vypracovány znalecké posudky, a to jednak k posouzení duševního stavu a osobnostních složek obžalovaného [REDAKCE] - z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví klinická psychologie a dále znalecké posudky z odvětví psychologie vypracované na nezletilé [REDAKCE] a [REDAKCE], když i tyto lze jednoznačně zařadit mezi usvědčující důkazy svědčící i vině obžalovaného.

Z výpovědi nezletilé svědkyně [REDAKCE] bylo zjištěno, že tato - po navázání kontaktu s vyslyšající policistkou - popsala bydlení v [REDAKCE], popsala osoby, které se v bytě či bytech nachází a také to, co se jí stalo s dědou, jak obžalovaného oslovuje. Jednoznačně vypověděla, že jí sahal na kačenku a dával jí mezi nohy ruku. Opakovaně při výslechu spontánně předváděla, jak a při jaké činnosti jí to měl udělat, kdy mu seděla na klíně, byla k němu bokem a koukala na pohádku. Potvrdila, že jí vsunul ruku jednak pod legíny i pod kalhotky, ukazovala prstíky, že to bylo jak pod kalhotkami, tak přes ně. Mělo to trvat chvilku. Také vypověděla, že po ní děda chtěl, aby mu sahala na ocas, když předtím na panenkách demonstrovala, co si pod tímto u kluků představuje. Opakovaně ukazovala, jak a kam jí děda sahal, když časové hledisko nedokázala jednoznačně identifikovat, tvrdila, že to bylo včera. Její ruku si dával na své přirození přes kalhoty, tyto si nesundal. Ona si dala ruku pryč, nechtěla, aby jí to dělal, řekla mu, ať to nedělá a i babička na něj zařvala, aby už nic nedělal a on tedy přestal.

Při přehrávání obrazového a zvukového záznamu pořízeného o výslechu nezletilé svědkyně [REDAKCE] bylo možno sledovat, že s touto navázat kontakt bylo poněkud obtížnější, když i její vyjadřovací schopnosti byly horší. Z její výpovědi

vzal soud za prokázané jednání obžalovaného popsané ve výroku rozsudku, když nezletilá ve výpovědi několikrát tvrdila a ukazovala, že jí děda sahal na přirození, stále však opakovala, že ji šňůrou přivázal ke koštěti, že jí svázal šňůrou, což se mělo odehrát na posteli u babičky. Předváděla, jak ji chtěl děda svlíknout kalhotky, jak ji chytil a ona se s ním o kalhotky přetahovala, protože si je rychle oblékala zpět. Stále opakovala, že děda měl zapalovač a chtěl ji zapálit šaty i kalhotky, ona brečela. Moc se lekla a říkala, že slyšela, jak ji máma volá, že jí šla hledat do parku, avšak ona nemohla mluvit, když představovala, jak jí děda držel pusku, aby mluvit nemohla. Opakovaně zvedala sukýnku, představovala přetahování o kalhotky a šahání dědou mezi nohy. I on se svlékl a viděla jeho „pele“. Opakovaně zdůrazňovala, že viděla „pele“ (vyšetřovatelka tomuto slovu nerozuměla, opakovaně nabízela možnosti – tele, pere, péro, když však [REDAKCE] se penis řekne pele, o čemž vyšetřovatelka nebyla srozuměna, a proto těžko mohla svými otázkami či naváděním nezletilou jakkoli při výpovědi ovlivnit, jak se snažil ve svých vyjádřeních naznačit obžalovaný). Nezletilá dále vypověděla a představovala, že když se děda takto svlíknul, sám si sahal na pele, tedy na penis a představovala, jak masturbuje. Ona mu to nedělala, to dělal on. Stále zdůrazňovala, že byla přivázaná ke koštěti. Nezletilá vypověděla, že ji našel táta, když on ťukal a bylo zamčeno. Měl zamknout zřejmě děda, avšak nebylo zřejmé, kdo odemykal, neboť údajně děda klíč i vyhodil. Ona potom utíkala za tátou a za mámou. Ví, že se táta na dědu zlobil.

Právě s ohledem na věk nezletilých, na jejich vyjadřovací schopnosti a závažnost zjištění učiněných z jejich výsledků, byly vypracovány v přípravném řízení znalecké posudky z oboru psychologie, když znalkyně Mgr. Lenka Čermáková byla vyslechnuta i u hlavního líčení. Zdůraznila, že obě nezletilé poškozené vyšetřovala s časovým odstupem od spáchaného skutku, avšak v obou případech byla účastna neodkladného úkonu u obou nezletilých, kdy byly vyslýchány v přípravném řízení. Toto považuje za velice důležité, když si mohla vytvořit obrázek o výsledku a o reakcích nezletilých přímo u úkonu. Dále vycházela ze studia soudního spisu, když při vyšetření volila standardizované psychologické metody, které ve znaleckých posudcích popsala.

Znalkyně se tedy zúčastnila výsledku nezletilé [REDAKCE] na policii v přípravném řízení a dle jejího názoru z forenzně psychologického hlediska tato podala v zásadě spolehlivou, srozumitelnou výpověď s dostatečným popisem prověřovaného skutku. Známky ovlivnitelnosti ze strany jiných osob znalkyně nezaznamenala a její výpověď považuje za přirozený a spontánní popis autentických zážitků. Psychomotorický vývoj nezletilé [REDAKCE] znalkyně hodnotí jako harmonický, vyvážený, na spodní hranici širší normy, odpovídající věku [REDAKCE] let. Jako lehce snížené se jeví zejména schopnosti kognitivní, verbálně intelektové a sociální. Úroveň řeči a jazyka odpovídají zhruba dítěti [REDAKCE]. Ve výchově převládá složka pečující nad složkou vzdělanostně rozvíjející. Na své rodiče a další příbuzné je silně citově fixována, vztahy k rodičům jsou oboustranně otevřené, transparentní a důvěrné. [REDAKCE] není úzkostná, její přizpůsobivost a psychická odolnost jsou v normě. Je milá, nenápadná, nekonfliktní, neprůbojná, spíš uzavřenější, tichá, klidná a méně spontánní. Znalkyně nezjistila sklony ke konfabulacím, záměrnému zkreslování informací či ke lžím. Je schopna v jednoduché úrovni popsat, či jinak sdělit (ukázat) to, co ona viděla a prožila. Popisy vlastních prožitků však nejsou přesné, detailní či správně časově usazené. [REDAKCE] líčí i s delším časovým odstupem tu část děje, kterou dříve silně prožívala, a která je spojena se silnou emocí. V zásadě je tedy schopna

reprodukovat prožitky v hlavní dějové rovině (to podstatné). ■■■■ při znaleckém vyšetření nevykazovala žádné známky neuvědomované fabulace, není schopna si sama vymyslet delší a složitější, logicky ucelený a konstantní děj a tento i po delší době opakovat. Výpověď nezletilé lze v zásadě považovat za reprodukci prožitých událostí. Znalkyně nezjistila žádné skryté motivační tendence ve smyslu ovlivnění dítěte jinou osobou. Skryté negativní motivace či snaha poškodit obžalovaného nebyly zjištěny a zdají se být nepravděpodobné. Dívka trestně právní charakter chování obžalovaného racionálně nechápe, byla a je schopna rozpoznat a zhodnotit, že chování dědy nebylo správné, že se jí nelíbilo a že se „to nedělá“. Také u ní lehce prosakují pocity viny, neboť si uvědomuje, že byla účastná tomu, co „není správné“. Vztah s obžalovaným ■■■■ dříve vnímala jako v pořádku, důvěřovala mu a měla jej ráda, když vyrůstá v široké vícegenerační rodině a v dospělých má oporu. Znalkyně předpokládá, že prožité události u ■■■■ nevyvolaly traumatický stav s případnými závažnými následky z hlediska normálního psychického a sexuálního vývoje. Lze očekávat, že se s událostmi vyrovná přirozeným a zdravým způsobem. Po následném zjištění, že ■■■■ má sluchovou vadu, znalkyně popsala, že u ■■■■ jsou poruchy sluchu velice časté a také jsou často pozdě diagnostikovány. U nezletilé ■■■■ tato vada nehrála vůbec žádnou roli a v závěrech znaleckého posudku nedochází k žádnému posunu.

Ohledně nezletilé ■■■■ znalkyně také kvitovala možnost účasti výsledku v ■■■■ 2016, když výpověď hodnotí jako odpovídající úrovni aktuálních rozumových a řečových schopností nezletilé ■■■■. Huře se soustředila, ovšem podala jednoduchou spontánní a přirozenou výpověď, kterou lze považovat za popis autentických paměťových vzpomínek. Psychomotorický vývoj je lehce opožděný vzhledem k populační normě, a to zhruba o jeden rok. Věkově mladšímu dítěti odpovídá prakticky ve všech posuzovaných oblastech, nejvíce v oblasti kognitivní. Není zvýšeně úzkostná, psychická odolnost je poměrně dobrá. Verbálně komunikační schopnosti neodpovídají věku - nezletilá ■■■■ má slabou slovní zásobu i slabší vyjadřovací prostředky. Řeč je po formální stránce méně srozumitelná. Je schopna jednoduchých popisu vlastních prožitků. Znalkyně zdůraznila, že nezletilá není schopna naučit se mechanicky fiktivní příběh a tento následně opakovaně verbálně popsat. Ve své rodině je velmi dobře sociálně začleněna, nevykazuje známky citové deprivace. Aktuálně je zatížena pocitem viny ve vztahu k vyšetřovaným událostem a osobě obžalovaného. Je kurážná, společenská, temperamentní, velmi přímá, spontánní a bezprostřední. Má sníženou schopnost soustředěně pracovat při náročnější činnosti. Ani u této nezletilé znalkyně nezjistila sklony ke konfabulacím či zvýšeným fabulacím. Neprůkazné jsou sklony k blokování informací, účelové lži znalkyně vylučuje. ■■■■ není schopna vymyslet si složitější a logicky ucelený děj (případně se jej spolehlivě naučit a opakovat ho). Je schopna si zapamatovat a později reprodukovat to, co osobně prožila, co se jí týká, svojí osobní zkušenost je schopna popsat pouze v základních rysech. Bližší hodnocení či detaily schopna popsat není. Stejně tak není schopna podat časové popisy. Účelově motivované jednání ve snaze obžalovaného poškodit nepravdivou výpovědí znalkyně prakticky vylučuje. Výpověď nezletilé ■■■■ lze v zásadě považovat za reprodukci prožitých událostí. Ovlivnění jinou osobou považuje za velmi nepravděpodobné. Obžalovaného vnímala jako „bezpečného“ člena široké rodinné skupiny, měla jej ráda. V současné době obžalovaného odmítá z důvodu špatné osobní zkušenosti a vzhledem k odsuzujícím postojům rodiny, jeho osobu si částečně spojuje s prožitým strachem a narušení své psychické a tělesné integrity. Zároveň u ní přetrvává

zatíženost iracionálního provinění, respektive podílem viny na prožitých událostech. Postoj k posuzované věci znalkyně hodnotí jako věku odpovídající a správný. Je schopna orientačně rozpoznat a vyhodnotit jednání jiné osoby vůči sobě, které je hrubě nestandardní a nesprávné, přestože její morální hodnocení jsou dosud značně nezralá a infantilní. Skryté motivy ve smyslu obžalovaného poškodit i u této nezletilé znalkyně vylučuje stejně tak, jako neprůkazné a méně pravděpodobné považuje ovlivnění jinými osobami. Znalkyně nepředpokládá, že by prožitky nezletilé byly hluboce zraňující a traumatizující, když u ní nezjistila žádné patologické narušení psychiky. Lze očekávat, že se s událostmi vyrovná postupem času za pomoci své rodiny a přirozených ochranných mechanismů.

Znalkyně zdůraznila, že při výslechu je nutno hodnotit i jak se dítě chová, jak se tváří, jaké jsou jeho obranné mechanismy, a pro ni bylo strašně cenné, že mohla toto pozorovat, kdy byla přítomna jejich prvotním výslechům. Nezjistila nic, co by nasvědčovalo tomu, že by jejich výpovědi byly mechanicky naučené, když toto se u malých dětí dá poměrně dobře rozpoznat. V tomto věku by tyto nezletilé ani nemohly zvládnout to, že by se třeba domluvily. Znalkyně také vyloučila, ovlivnění nejen rodiny, ale konkrétně ovlivnění [REDAKCE], neboť rozhodně nic takového nezjistila.

S přihlédnutím k závěrům znaleckých posudků soud považoval výpovědi nezletilých [REDAKCE] a [REDAKCE] za výpovědi, které zachycovaly události, které se nezletilým skutečně v předmětném období udály v bytě jejich babičky a obžalovaného, když tento za účelem vlastního sexuálního uspokojení zneužil důvěry, bezbrannosti a bezelstnosti nezletilých a skutečně se dopustil sexuálního útoku tak, jak jej nezletilé s přihlédnutím ke svým mentálním i vyjadřovacím schopnostem byly schopny popsat a reprodukovat prožité události. Byť v některých částech výpovědí od tématu odbíhají, jsou nesoustředěné a hravé, jejich výpověď soud, i s přihlédnutím k závěrům znaleckých posudků rozebraných podrobně výše, považuje za pravdivou výpověď, nikým a ničím neovlivněnou, bez skrytých motivací obžalovanému uškodit, když je zřejmé, že by se vyfabulovaný text ani nebyly schopny takto přesvědčivě naučit a opakovaně podat.

Z výpovědi svědkyně nezletilé [REDAKCE] bylo ověřeno, že tato bydlí v bytě se svými rodiči v [REDAKCE]. Přes chodbu má byt její babička [REDAKCE], se kterou bydlel její děda – obžalovaný. Do těchto bytů se však nastěhovala v létě i širší rodina, která přijela z [REDAKCE]. Vzájemně se navštěvují. Ohledně předmětného skutku vypověděla, že ji obžalovaný, kterému říkala dědo, skutečně dělal něco, co se jí nelíbilo, a to, že jí osahával, když říkal, že jí za to koupí telefon. Neví přesně, kdy to bylo, někdy o [REDAKCE], a to dvakrát, dva dny po sobě. Ona byla u nich doma a přišla za ní [REDAKCE], která jí řekla, že ji děda volá, proto šla k němu do bytu. Ten ji vzal dozadu do pokoje, ptal se jí, jestli kouří a řekl jí, že jí něco ukáže. Sedla si na gauč, on si sedl vedle ní a sáhl jí mezi nohy. Dále se ptal, jestli jí něco nebude vadit a sahal jí mezi nohy jeho rukou, měla na sobě kraťasy, legíny a kalhotky a on vsunul ruku na její přirození. Rukou dělal pohyby nahoru a dolů, do vagíny jí nic nevsouval, manipuloval dlaní a prsty v oblasti genitálu. Trvalo to krátce, ona jej odstrkovala rukama, říkala mu, ať ji nechá být, on si toho nevšímal a pořád na ni sahal. Pak ji pustil a říkal, aby běžela domů, ale nikomu o tom neříkala, nebo jí ublíží. Cigarety jí poprvé nenabízel, to jí nabízel až druhý den. V tu dobu byl v bytě také sám, kdy ji zavolał do bytu, že jí něco chce babička, avšak tato tam nebyla. Tehdy jí sahal na prsa přes tričko. Hned potom jí ubalil cigaretu, kterou ona údajně roztrhala a vyhodila do odpadkového koše. Ve výpovědi popřela, že by

viděla penis obžalovaného nebo že by mu na něj sahala a myslí, že to po ní děda ani nechtěl. Slíbený telefon jí nedal, ale má za to, že to s tímto nesouviselo a také dostala asi stovku, ale to také nesouviselo s jeho jednáním. Potvrdila, že se svěřila [REDAKCE], která to řekla své mámě, [REDAKCE]. Přes tetu [REDAKCE] se to dověděla její matka. Matce potvrdila, co jí děda udělal. Vzpomíná si také, že [REDAKCE] jednou odcházela od dědy oknem, to bylo právě ten den, kdy jí děda hladil v tom křesle mezi nohama. Dveře byly zamčené, ale neví, kdo je zamykal, ona už potom odcházela otevřenými dveřmi.

Výpověď této svědkyně soud hodnotí pouze jako částečně věrohodnou, neboť tato nezletilá si již uvědomuje nevhodnost a škodlivost jednání obžalovaného, když je zřejmé, že nechce, aby jakýkoliv podíl viny či srozumění s předmětným jednáním padlo na ní, proto popřela svoje aktivní jednání, tedy že i ona byla tou, která na požádání vzala penis obžalovaného do ruky a prováděla mu masturbaci. Nezletilá toto nepřiznala ani před svojí matkou, neboť si uvědomuje nevhodnost a nepřípustnost tohoto jednání, natož s příslibem poskytnutí finanční hotovosti, cigaret či mobilního telefonu. Soud proto vycházel u tohoto skutku i v podrobnostech z úplného doznání obžalovaného, které učinil v procesně použitelné výpovědi, kde toto své jednání podrobně popsal, včetně motivace, která jej k tomu vedla.

Tato nezletilá však byla svědkyní události i dne [REDAKCE] 2016, tedy toho, jak se ztratila nezletilá [REDAKCE] a jak ji všichni hledali. Popsala, že když šla do bytu babičky a dědy, byl tam děda pouze sám a spal. Odpoledne bylo odemčeno, všichni se šli najíst a její otec a strejda [REDAKCE] odcházeli na pivo. V tuto chvíli začali [REDAKCE] postrádat, všichni ji hledali a ona viděla, jak strejda [REDAKCE] vylezl na parapet okna a jde k dědovi do kuchyně. Okno otevřel přes ventilačku, neboť dveře již byly zamčené. Pamatuje, že na chodbičce proti dědovu bytu s ní byla ještě teta [REDAKCE], její táta, bratranec [REDAKCE]. Když strejda otevřel dveře, tak registrovala dědu, který měl v ruce zelený mop a vytíral podlahu v kuchyni a také viděla, jak [REDAKCE] vyběhla od dědy a brečela. Svědkyně registrovala díru na kalhotkách nezletilé [REDAKCE] a také registrovala, co nezletilá říká - stále ukazovala na zapalovač, že jí děda dělal tohle, ukazovala pohyby dlaní na přirození, hovořila něco o ručníku, že jí dal ruku na pusu, aby nemluvila.

Z výpovědi svědkyně nezletilé [REDAKCE] bylo ověřeno, že v době, co se vrátili z [REDAKCE], bydleli v bytě babičky, kde bydlel také obžalovaný. Dříve ho oslovovala dědo, teď mu říká strejdo. Pamatuje si rozhovor se sestřenicí [REDAKCE], kdy k nim přišel obžalovaný a ptal se, jestli chtějí ubalit cigaretu. Ony toto nechtěly, přesto jim ji ubalil. Ptal se, co za to, že by potřeboval pomoci. Ona šla s ním, myslela, že chce pomoci s nějakou opravou a podobně, ale on si sedl vedle ní, dal si ruku na její stehno, avšak ona se zvedla a řekla, že s tímto mu nepomůže. Odešla do kuchyně. Jí došlo, že ji chce osahávat. Když se [REDAKCE] vrátila z toalety, obžalovaný ji volal k sobě do pokoje. Ona v zrcadle viděla, jak si [REDAKCE] sedá na tu samou postel, kde seděla ona, obžalovaný si sedá k ní, viděla, jak jí sahá mezi nohy a také, jak jí vsunul ruku pod kalhotky, kde jí hladil pipinu. Ona zjistila, že dveře na chodbu jsou zamčené, proto odcházela na dvůr oknem. Oni nezamykali, a když vcházeli, dveře byly odemčené. [REDAKCE] přišla na dvůr za ní, ona jí potvrdila, že viděla, co se dělo a [REDAKCE] jí řekla, že obžalovaný jí povídal, že potřebuje pomoci a jestli to neudělá, že řekne rodičům, že kouří. Poté obžalovaný zrcadlo z pokoje vyhodil.

I tato svědkyně popisuje incident s nezletilou [REDAKCE], což se mělo stát pár dní po události, kterou popisovala. Ona ji hledala společně se sestřenicí [REDAKCE]

██████████, avšak nenašli ji a při návratu pouze viděla hádku strejdy ██████████ s obžalovaným. ██████████ hrozně brečela a viděla, jak má roztržené kalhotky. Je tedy zřejmé, že obžalovaný vedl rozhovor s nezletilými ██████████ a ██████████ ohledně pomoci s uspokojováním jeho sexuálních potřeb i skutečnost, že nezletilým za toto nabízel minimálně cigarety. Tato nezletilá pozorovala část jednání, kterého se dopustil obžalovaný vůči nezletilé ██████████ a s ohledem na to, že obžalovaný byl uzamkl, aby nebyl ve svých praktikách rušen, byla nucena opustit byt oknem.

Z výpovědi svědkyně ██████████ bylo ověřeno, že někdy o ██████████ k ní přišla dcera ██████████ a řekla jí, že děda dělal něco ██████████. Později si zavolala právě ██████████ a ptala se jí na to. Ta to neochotně a se strachem potvrdila, že jí děda sahal do rozkroku, údajně přes kalhotky a také jí sahal po prsou přes oblečení. Mělo se tak stát kvůli cigaretě, měl jim slíbit cigarety, ale něco za něco, že si chce sáhnout. Mělo se to stát pouze jednou, právě u tchýně doma. Ona do této doby neslyšela, že by měl mít obžalovaný obdobný problém. Řekla o tomto svému druhovi ██████████, avšak oni to nechali být, nijak to nerozebírali. V minulosti dával děda ██████████ peníze a prý jí sliboval i telefon, ale toto nemělo nijak souviset s osaháváním. Již se k celé události nevrací, nechť jí to nějak připomínat, nezletilá ██████████ v důležitých věcech nelže a ona věří tomu, že události, které popisuje, obžalovaný skutečně spáchal.

Pamatuje se, jak tu sobotu byli u její matky na návštěvě, vrátili se navečer, zhruba nastejno přijela také ██████████ s ██████████ a dětmi. Šli do bytu tchýně, který byl otevřený, avšak zjistili, že tam obžalovaný spal, nechťeli jej budit, proto šli do bytu k nim. Ona dělala večeři a najednou zjistili, že se ztratila ██████████. Začali ji hledat, dveře obžalovaného již byly zamknuty, stále volali ██████████. V bytě obžalovaného bylo otevřené okno a viděla ██████████, jak tímto oknem skočil do bytu. Z bytu viděla poté vycházet ██████████, ██████████ a obžalovaný držel v ruce mop, koště a vytíral. ██████████ si hned chytila její máma, vzala si ji do náruče, tato brečela. Říkala, že jí děda držel zapalovač u brady, že jí dával ruku na pus, zavázal jí údajně ruce ručníkem, ukazovala, jak jí údajně překrýval pus, viděla i přetržené kalhotky. ██████████ tvrdila, že to vše udělal děda. U hlavního líčení si na podrobnosti, které uváděla ve výpovědi v přípravném řízení, zejména na následné napadení otcem nezletilé ██████████, který dal obžalovanému facku a poté do něj kopl, již nepamatovala, což vysvětlila dobou, která od spáchání skutku uplynula.

Ohledně chování obžalovaného k nezletilé ██████████ ví pouze zprostředkovaně.

Z výpovědi svědka ██████████ bylo ověřeno, že mu jeho družka ██████████, se kterou v předmětné době žil, sdělila, že obžalovaný měl osahávat dceru ██████████. On tomu moc nechtěl věřit, dcery se na to neptal, sice si ██████████ předtím nevymýšlela, ale on by to do obžalovaného nikdy neřekl a dříve se choval normálně. Avšak několik dní potom, kdy se vraceli z oslavy narozenin a chtěli ještě jít s bratrem ██████████ na pivo, zjistili, že přítelkyně ██████████ (██████████) začala křičet, že jim chybí ██████████. ██████████ hned utíkal dceru hledat. Registroval, jak bratr je s obžalovaným před domem, ten se je měl křikem dotazovat, proč to dělá, co to udělal a dal obžalovanému pěstí. Od bratra se dověděl, že obžalovaný tam byl s ██████████ zavřený, že ji měl osahávat, dokonce jí roztrhl kalhotky, což on sám viděl, když tam přijela policie. O těchto věcech je mu trapné mluvit, s dětmi se o tom vůbec nebaví. Rozhodně popřel, že by bral s bratrem nějaké drogy, občas chodí na pívko, možná někdy v minulosti brácha kouřil trávu, ale toto je už strašně dlouho.

Z výpovědi svědka [REDAKCE] bylo ověřeno, že čtyři roky žil společně s rodinou v [REDAKCE] a počátkem [REDAKCE] se ubytovali v bytě jeho matky v [REDAKCE], kde žil i obžalovaný. Vztahy byly celkově normální, vycházeli spolu, občas se pohádali, prostě jako všude jinde. Zhruba tři týdny předtím, než se to stalo s [REDAKCE], postřehl, jak si jeho družka [REDAKCE] něco šušká s jeho sestrou [REDAKCE] a bylo mu řečeno, že obžalovaný měl obtěžovat [REDAKCE] a [REDAKCE], snad kvůli cigaretě. Měl sahat na [REDAKCE], [REDAKCE] se bála a měla vyskočit z okna. On to tehdy bral, že to je zbytečný poplach, že se vlastně nic nestalo a vůbec to neřešil. Ještě předtím, než se to stalo s [REDAKCE], se šel domů něčeho napít a když do bytu vešel, viděl obžalovaného, jak má na klíně posazenou [REDAKCE]. Tehdy seděla zády k obžalovanému, nic zvláštního mu na tom nepřišlo, avšak když se vracel ze záchodu, viděl, že má [REDAKCE] ruce za zády a pohybuje s nimi nahoru a dolů, kde měla přesně dlaně, neviděl. Měl zvláštní pocit, přišlo mu to divné, bylo mu však trapné něco říkat. Proto šel do bytu [REDAKCE], kde byla i jeho matka, on nechtěl vyvolávat hádku, proto pouze švagrové řekl, ať vezme [REDAKCE] k sobě. Nechtěl vyvolat zbytečnou paniku, on potom [REDAKCE] a ségře řekl, aby si [REDAKCE] hlídali.

I tento svědek potvrdil, že událost, která se měla stát s nezletilou [REDAKCE], se odehrála poté, co se všichni různě vraceli z návštěv a oni se ještě s bratrem rozhodli, že půjdou na pivo. Při návratu z návštěv nakoukli do bytu obžalovaného a matky, tento tam byl sám a spal, proto šli nejdříve naproti do bytu a poté do hospody. Najednou vyběhla [REDAKCE], že nemůže najít [REDAKCE], on běžel zpět a zjistili, že dveře do bytu obžalovaného jsou zamčené, on měl prostě divný pocit, proto, když viděl otevřenou větračku, skočil do bytu oknem. V kuchyni nikdo nebyl, v obýváku viděl obžalovaného, jak si upravoval oblečení a najednou bere do ruky mop a jakoby něco vytíral u [REDAKCE]. Viděl, jak [REDAKCE] v tu chvíli, co tam skočil, seděla na křesle, byla bílá, překvapená, registroval vyhrnuté šaty a hned si všiml, že spodní kalhotky má roztržené. Vzal [REDAKCE] za ruku, otevřeli dveře a tam už stála [REDAKCE], ta si hned vzala [REDAKCE]. [REDAKCE] byla vyděšená, říkala, že jí chtěl děda spálit, ukazovala škrtní zapalovačem na boku, kde měla mít spodní kalhotky, že jí měl sahat mezi nohy, že jí měl uvazovat nějakým provazem. On se hned obžalovaného ptal, co to holka vypravuje, co jí to dělал, přece by si to sama nevymyslela. On se nějak kroutil, tvrdil, že z něj dělají úchyláka, že on určitě byt nezamykal. Obžalovaný měl začít rvát na [REDAKCE] a [REDAKCE], že je tam zabije, proto se on už neudržel, dal mu několik ran a dokonce do něj kopl. Přijela městská policie, která věc řešila. [REDAKCE] dále vypravovala, že jí tam vázal nějakou šňůrou, ale žádnou šňůru tam nenašli. Tvrdila, že jí měl děda vzít do pokoje, že mu viděla pindů, že ji dal lehnout a ukazovala, jak pohyboval pánví. Mluvila i o nějakém ručníku a ubrouskách, nějaký ručník se skutečně v pračce našel.

Tento svědek potvrdil, že v [REDAKCE] měli určitý konflikt, kdy byl obžalovaný opilý a agresivní s nožem, avšak poté, co se spolu nějakou dobu nebavili, se vztahy obnovily a navštěvovali se dál. Svědek zdůraznil, že vše vypovídal po pravdě a obžalovaný musí vědět, že nelže, neboť jej za dvacet let zná dobře.

Výpověď tohoto svědka soud hodnotí jako věrohodnou, spontánní, v zásadních rysech neměnnou, když tento svědek přímo sledoval jednání obžalovaného vůči nezletilé [REDAKCE] a také částečně, kdy vnikl oknem do bytu obžalovaného, vůči nezletilé [REDAKCE]. Jeho výpověď je od přípravného řízení neměnná a konzistentní, korespondující s ostatními provedenými důkazy, když je zřejmé, že ani tento svědek ihned nezasáhl vůči obžalovanému, protože nechtěl uvěřit, že by toho byl schopen – a to jak v případě, když se dověděl o praktikách obžalovaného s nezletilou [REDAKCE]

i poté, co sledoval nezletilou [REDAKCE] v podezřelé pozici na klíně obžalovaného. Aktivně vůči obžalovanému zasáhl až tehdy, když obžalovaný byl zamčený v bytě s jeho dcerou a při hledání, klepání na dveře a křiku se neozval.

Svědkyne [REDAKCE] potvrdila, že obžalovaného považuje za svého tchána, neboť je dlouhodobým druhem matky [REDAKCE], se kterým žije v družském vztahu sedm let. Obžalovaný se k dětem choval hezky, byl hodný, měl s nimi hezké vztahy, hrál si s nimi, povídal, držel je na klíně. Poprvé se o nevhodném chování obžalovaného dověděla někdy v polovině [REDAKCE] 2016. [REDAKCE] jí potichu řekla, že jí obžalovaný dává cigarety, ale za něco, že dal cigaretu i [REDAKCE] a že po ní něco chtěl, že jí sahal mezi nohy. Na [REDAKCE] to prý také zkoušel, sáhl jí na stehno, ale ona se nedala a utekla. V zrcadle viděla, jak toto dělá [REDAKCE], že jí strká ruce pod kalhotky mezi nohy a také, že ji osahával na prsou, [REDAKCE] měla vyskočit oknem. Ona se s tímto svěřila [REDAKCE], který to však více neřešil a také to řekla [REDAKCE]. Dávali si na děti větší pozor, když i [REDAKCE] se přiznala, že to je pravda.

Ohledně nezletilé [REDAKCE] potvrdila, že tato seděla obžalovanému na klíně, až nápadně často si s ní hrál, pořád jí bral na klín a houpal ji, avšak jí už byly [REDAKCE] roky a kolíbat nepotřebovala. Bylo jim to v tu dobu divné, avšak nepřipisovali tomu nějakou důležitost, když kolem něj procházeli, všimli si, že měla [REDAKCE] vzadu ruce a ona nevěděla, co dělá, avšak od [REDAKCE] věděla, že [REDAKCE] měla ruce za zády, přes tepláky se dotýkala penisu obžalovaného, když zasáhl právě [REDAKCE].

Opět po několika dnech došlo k události s nezletilou [REDAKCE], když se vraceli do domu, v bytě obžalovaného, kam odkládala kočárek, nikdo nebyl, pouze obžalovaný tam spal a měl u sebe psa. Nechtěli jej rušit, proto odešli s dětmi k [REDAKCE], že jim dají najíst a [REDAKCE] s [REDAKCE] se rozhodli, že půjdou ještě do hospody. Krmila mladšího [REDAKCE], avšak zjistila, že tam [REDAKCE] delší dobu není. Asi po patnácti minutách ji začala hledat, křičeli, volali na ní, nikde však nebyla. Vzala i za kliku do bytu tchýně (obžalovaného) dveře však již byly zamčené. Řvala ještě na [REDAKCE], jestli [REDAKCE] není s nimi, což nebyla, proto [REDAKCE] skočil do okna bytu obžalovaného a ona čekala před bytem, slyšela odemykání dveří a v bytě byl pouze [REDAKCE], [REDAKCE] a obžalovaný. Obžalovaný držel v ruce mop a dělal, že vytírá. Ptali se obžalovaného, co jí dělal, ona se hrozně bála, obžalovaný se bránil, začal řvát, že z něj dělají úchyláka, avšak [REDAKCE] sama říkala, že děda měl zapalovač, ukázala na bok, měla rozpárané kalhotky, což jí měl udělat děda, že jí sahal mezi nohy, když leželi, že jí dával polštář k puse, ležel na ní, že mu stál pinda. Nezletilá tvrdila, že nemohla mluvit, děda jí dával polštář k puse a stále opakovala, že ji šňůrou, hadrem přivazoval na koště. Ukazovala i na nějaký ručník, který byl později nalezen v pračce. Tato svědkyně potvrdila, že [REDAKCE] byla v hospodě s nimi a [REDAKCE] tam ten den vůbec nebyla. Dále potvrdila, že dceři je hůře rozumět, avšak ona, jako matka, s ní komunikuje dobře a rozumí jí, když potvrdila, že penis se [REDAKCE] řekne i pele.

Po tomto zážitku se [REDAKCE] bála, probouzela se i v noci, říkala, že už dědu nemá ráda, že už to není její děda, že už ho nechce vidět, dala ji do klubu mezi děti, aby na to pořád nemyslela. Rozhodně ji nikdo neovlivňoval a zdůraznila, že když [REDAKCE] hledali, tak jako správný děda měl obžalovaný dveře otevřít a říct, že tam [REDAKCE] je a nikoliv, že nechal dveře zamčené a nedal vědět, kde se [REDAKCE] nachází.

Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] bylo ověřeno, že obžalovaného zná od svých šestnácti let a chovala se k němu jako k otci. Nikdy spolu žádné spory neměli. Z [REDAKCE] se vrátila kvůli mamince, která se dlouho léčí, je sluchově postižená, špatně vyslovuje a od malička jí dělá tlumočníka. Ohledně své dcery [REDAKCE]

prakticky nic nevěděla, neboť ona je taková přísná, výbušná a raději jí nic neřekli. Ví, že ■■■ chytíl obžalovaného při činu, když mu ■■■ seděla na klíně, měla ruce za zády a pohybovala po jeho přirození, bratr jí to však neřekl, řekl to pouze ■■■. Až následně poté, co se dověděla o nezletilé ■■■, šla za ■■■ a ptala se jí, jestli si s ní děda hrál. Ona odpovídala, že si s ní děda hraje pořád. Také jí potvrdila, že ji vzal děda s sebou do křesla, vzal ji na sebe, dal ji ruce do kalhot, a že si mu hrála s pelema (ona takto nazývá penis ■■■). Také, že jí děda občas sahal na kačenu, a to jak přes kalhotky, tak bez nich, že jí děda povídal, že když to někomu řekne, tak ji za to nebude mít rád. Ona se bála jí to říct. Také jí popsala, že jednou ji obžalovaný nechtěl pustit ven, začala brečet a křičet na babičku, avšak její matka neviděla přesně, co dělá, neuvědomovala si, o co se jedná, myslela, že ji pouze nechce pustit ven, aby si hrála, proto na něj křičela, aby ji pustil ven.

Také se zprostředkovaně od ■■■ dověděla, že obžalovaný osahával ■■■, sahal jí mezi nohy a ona ho měla také rukou uspokojovat. ■■■ tehdy měla vyskočit z okna. Ona se ■■■ ptala, jestli je to pravda, tato jí neřekla žádné detaily, pouze to potvrdila.

I tato svědkyně obdobně popisuje události, které měly předcházet záležitosti s ■■■, když i ona potvrdila, že v době, kdy se všichni vraceli, v bytě matky byl pouze obžalovaný, a to sám. Ona seděla na zahrádce s dcerou ■■■, dcera ■■■ byla v práci a až zprostředkovaně se dověděla, co se odehrálo v bytě, kdy ■■■ měl oknem skočit do bytu ■■■. Sama však viděla venku před domem, jak ■■■ dvakrát obžalovaného praštil a zasahovala i městská policie. Vnímala však, když se ■■■ vyptávali, co se stalo, tato hovořila a ukazovala, že ji děda zavolal dovnitř, zamkl dveře, položil ji na postel, osahával ji, pohybovala prstama v rozkroku, že jí to dělal děda, stále tvrdila, že ji chtěl děda zapalovačem podpálit, že jí přivázal ruce, dával jí ruku na pusku, aby nekřičela, přidržoval jí polštářek, aby ji nebylo slyšet. Roztržené kalhotky viděla.

■■■ má od narození vadu řeči, ale rodina jí rozumí a také je nedoslýchavá, což se zjistilo až teď. V poslední době se začala ze spaní probouzet, křičet, brečet, počurává se.

Pokud svědkyně u hlavního líčení k dotazům obhájce začala dopodrobna rozebírat, kdo se hledání účastnil, kdo všechno byl v bytě, kdo našel ■■■ a kdo s ní mluvil, tak tuto rozvinutou část výpovědi již soud nepovažoval za zcela relevantní, neboť je zřejmé, že minimálně část jednání svědkyně nemohla sama vnímat, protože v době, kdy se přišlo na to, že ■■■ je k nenalezení, byla v restauraci a až následně začala registrovat události svými smysly, vlastně až poté, co bratr ■■■ byl s obžalovaným již před domem – jak vypovídala jednoznačně v přípravném řízení. Je zřejmé, s ohledem na temperament této svědkyně a její zjevnou citovou angažovanost, kdy se jedná o nezletilé děti v jejich širší rodině, svědkyně prezentuje podíl zúčastněných osob na hledání z již zprostředkovaných sdělení, která citově dobarvuje, jakoby je vnímala sama.

Z výpovědi svědka ■■■ (jehož výpověď z přípravného řízení byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu čtena), bylo ověřeno, že tento zná obžalovaného asi deset let, on sám s ním nikdy neměl žádný problém. O prošetřovaných událostech neměl vůbec žádnou informaci, až do konce ■■■ 2016, kdy v pátek dne ■■■ 2016 přišel domů z odpolední směny a jeho švagr ■■■ mu před domem řekl, že viděl, jak si obžalovaný vzal jeho dceru ■■■ k sobě na klín, dal jí ruce za záda mezi své nohy a chtěl, aby mu ho ■■■ vyhonila. ■■■ na jeho žádost ■■■ z bytu odvedla. Své družce nic neříkal, on

nechtěl, aby vypukla nějaká předčasná válka, on sám nic neviděl, proto radši nic neřešil. Hned v sobotu [REDAKCE] 2016 byl on s rodinou a také [REDAKCE] s rodinou v restauraci, hned vedle domu a on až registroval před domem hádku [REDAKCE] s obžalovaným, který obžalovaného praštil a zrovna přijela městská policie. Podle něj ten večer hledali [REDAKCE] všichni a on byl poté u toho, když [REDAKCE] říkala, co jí měl obžalovaný dělat. Měl ji zatáhnout do baráku, zavřít dveře, odvést na postel, snad svázat ruce ručníkem, dělal jí něco mezi nohama, jednou rukou držet, aby neřvala. I tento svědek viděl roztrhané kalhotky nezletilé.

Také potom se jeho družka ptala [REDAKCE], co s ní děda dělal, a [REDAKCE] říkala, že si hrála s jeho pindou, chtěl po ní, aby si s ním hrála rukama. Ona chtěla slézt, ale děda ji nepustil.

Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] (jejíž výpověď z přípravného řízení byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu čtena), bylo zjištěno, že i ona zná obžalovaného od jejich šestnácti let, kdy tento žije s její matkou a měla s ním vždy bezproblémový vztah i k jejím dětem se vždy choval hezky. Potvrdila, že někdy v [REDAKCE] 2016 jí [REDAKCE] řekla, aby si dávala pozor na [REDAKCE], aby si ji hlídala. [REDAKCE] měla strach jí to říct, že se bude zlobit, avšak na naléhání řekla, že obžalovaný jí měl sáhnout na stehno, ona chtěla odejít, avšak bylo zamčeno, proto vyskočila z okna, avšak z okna přes zrcadlo viděla, co dělá obžalovaný [REDAKCE]. Tuto měl osahávat. Zrcadlo měl obžalovaný vyhodit asi dva dny poté, co se to mělo stát. I ona upozornila matku [REDAKCE] [REDAKCE], aby si ji hlídali, neboť ji obžalovaný obtěžuje. Tato začala brečet, že si ničeho nevšimla.

Ohledně událostí kolem nezletilé [REDAKCE] také nezná žádné podrobnosti, byla v restauraci vedle domu a také se účastnila až hledání [REDAKCE], kdy její otec [REDAKCE] křičel, že se ztratila. Ona potkala obžalovaného, jak vyšla z hospody a tento jí řekl, že [REDAKCE] z něj dělá úchyláka. I ona slyšela, jak [REDAKCE] popisuje jednání obžalovaného – shodně jako všichni svědci shora a také viděla roztrhané kalhotky nezletilé.

Z výpovědi svědka [REDAKCE] (jehož výpověď z přípravného řízení byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu čtena), bylo zjištěno, že také on s obžalovaným žádný zásadní problém neměl, pouze v [REDAKCE] se s ním jednou pohádal kvůli prkotině, jednalo se o nedorozumění kvůli tchýni. Obžalovaný neměl žádný problém s tím, aby u nich o prázdninách bydleli a s dětmi žádný problém neměl. Od své družky se dověděl, že obžalovaný měl po [REDAKCE] chtít, aby se za cigaretu svlékla, něco mu ukázala, aby ji mohl osahávat a prý si toho měla všimnout [REDAKCE]. Toto však ví pouze zprostředkovaně.

Ohledně nezletilé [REDAKCE] registroval až nějaký křik, když byl se ženou a dětmi na pivu a slyšel, jak [REDAKCE] před domem říkal obžalovanému, proč to dělá, proč to zkouší na malé děti. Poté se zprostředkovaně dověděl, co [REDAKCE] v bytě obžalovaného našel, kam skočil oknem.

Svědkyně [REDAKCE] jako družka obžalovaného využila svého práva a ve věci nevypovídala, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie a výslechu znalkyně MUDr. Sejbalové u hlavního líčení soud zjistil, že u obžalovaného nebyla zjištěna psychóza, tj. duševní porucha v užším slova smyslu. Jeho intelektové schopnosti jsou v [REDAKCE] [REDAKCE]. Obžalovaný

v minulosti trpěl a nadále trpí, včetně inkriminované doby posuzovaných skutků, smíšenou poruchou osobnosti (dříve tzv. polymorfní psychopatie) s dominujícími rysy disociálními, emočně nestabilními a impulsivními, když tato porucha je u obžalovaného již trvalého charakteru a léčebnými metodami je minimálně ovlivnitelná. Obžalovaný v minulosti trpěl a nadále trpí, včetně inkriminované doby posuzovaných skutků poruchou sexuální preference typu heterosexuální pedofilie. Pedofilii nelze vyléčit, neboť sexuální deviace nelze vyléčit ad integrum. Účinnou léčbou lze u motivovaného pacienta významně snížit riziko recidivy pedofilního jednání. Falografické vyšetření svědčilo pro heterosexuální orientaci a pedofilně – hebefilní preferenci, což je stejný nálezný jako v roce 1985. Schopnost obžalovaného rozpoznat protiprávnost činů, byla u obžalovaného plně zachována, schopnost své jednání ovládat byla snížena podstatně, právě v důsledku zmiňované poruchy sexuální preference.

Znalkyně k dotazům obhajoby doplnila, že obžalovaný je schopen normálního sexuálního života, když pedofilové jsou jedinci, kteří preferují nekoitální sexuální aktivity, když k sexualitě není potřeba erekce jako taková. Úkolem znalkyně nebylo zkoumat, zda obžalovaný erekcí má či nikoliv. Vlastní koitus je známkou zralé sexuality, a to je právě to, co pedofilní jedinci nemají.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie a z výsledku znalkyně PhDr. Marcely Langové-Šindelářové, bylo zjištěno, že osobnost obžalovaného se vyznačuje trvalou emocionální nezralostí, emoční labilitou a nepřízpůsobivostí, zvýšenou emoční vzrušivostí, sklonem k impulsivitě a nízkou frustrační tolerancí. Jeho seberegulační mechanismy na zvládání emočně-pudových impulsů plně nepostačují, a pokud se přidají další oslabující faktory, mohou i zcela selhat. Aktivní snaha po dosažení vlastních záměrů a tendence k jistým manipulacím, patří k jeho často používaným obranným mechanismům. Z psychologického hlediska je výrazná tendence k manipulaci s fakty, což znalkyně prezentovala i na opakovaně se měnícím postoji obžalovaného k posuzovaným událostem. Jeho postoje jsou zcela protichůdné od odmítnutí vypovídat přes tvrzení, že se žádného skutku nedopustil, poté prohlášení, že se dozná až poté, co mu bude znaleckým vyšetřením prokázáno, že se toho dopustit mohl, až ke spontánnímu prohlášení v průběhu znaleckého vyšetření, že se k činům doznává a že se jich skutečně dopustil. V dopisech (které jsou součástí listinného materiálu ve spisu), popisuje své problémy sexuality a přitahování k dětským objektům, prezentuje rozhodnutí k léčbě, a dokonce ke kastraci. Následně opět popírá posuzované skutky a naopak doznává zneužití jiných dívek, kdy se přidává obvinění rodinných příslušníků z pomsty, kteří se jej potřebují zbavit. Znalkyně dodala, že co se týče manipulace, dá se předpokládat, že je to jeho přirozená vlastnost, neboť už jenom postoj obžalovaného k tomu, jak, zda, kdy a kde se nechá vyšetřit, bylo manipulativní. Například vyšetření odmítal, pokud nebude umístěn na psychiatrii, protože předpokládal, že tam pro sebe dosáhne lepších podmínek, než v běžné cele. Realita je pro něj jedna věc, a to, jak on s realitou zachází, aby něčeho dosáhl, je věc druhá.

Pokud se obžalovaný předmětných skutků skutečně dopustil, jeho motivace vyplývala právě ze sexuální patologie, která byla zjištěna a k realizaci takto formovaného sexuálního uspokojení by přispěla egocentrická nepřízpůsobivá a impulsivní složka jeho emocionality. Z psychologického hlediska lze připustit i potencující vliv údajně prožívané zátěžové situace, tj. v té době aktuální životní nepohody. Míra resocializace je plně závislá na míře úspěšnosti ústavní ochranné

léčby, když z psychologického hlediska nutno konstatovat, že nezbytnou součástí této léčby je i složka psychoterapeutická. Znalkyně však poukázala, že v době vyšetření byla realizace léčby pro obžalovaného silnou a hlouběji emočně pozitivně prožívanou hodnotou, jeho proklamace léčbě se podrobit, byly v té době míněny vážně a dostatečně upřímně. Znalkyně však poukázala na otázku trvalosti této motivace v časovém horizontu.

Obě znalkyně jednoznačně uzavřely, že z medicínského hlediska je pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný pro riziko recidivy obdobného jednání a s ohledem na výše citované závěry navrhly uložení ochranného léčení sexuologického v ústavní formě. Ambulantní forma, s ohledem na dříve uložené ochranné léčení a přístup obžalovaného k výkonu ochranného léčení v ambulantní formě a nutnost komplexní péče při realizaci ochranného léčení, nepřichází v úvahu.

Z protokolu o ohledání místa činu ze dne [REDAKCE] 2016 bylo zjištěno, že objektem ohledání byl byt na adrese [REDAKCE], [REDAKCE]. Je zde popsáno rozmístění pokojů a nábytku, když na místě byla zajištěna věčná stopa, a to dětské kalhotky, které mají v horní přední části odtržený lem. Dodatkem k tomuto protokolu byly zajištěny i vlhké dětské ubrousky z odpadkového koše, mycí tkanina mopu, zelený ručník, který se nacházel v pračce, která již byla v činnosti, také byl zajištěn vlhký ubrousek s hadříkem bílé barvy, na kterém byla zajištěna stopa vzniklá patrně působením tepla. Na místě byla pořízena fotodokumentace.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, bylo zjištěno, že po zkoumání předmětných stop, na těchto nebyla prokázána přítomnost spermatu ani krve a pokud byla získána izolací DNA, jednalo se o částečně směsné DNA profily, které nejsou vhodné k individuální identifikaci, ani k žádnému porovnání.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví mechanoskopie, bylo zjištěno, že zjištěné poškození zajištěných kalhotek je tržného charakteru, což je také zachyceno na pořízené fotodokumentaci a zcela koresponduje s tvrzením nezletilé [REDAKCE] a svědků, kteří na místě roztržené kalhotky registrovali.

Ze zpráv Magistrátu města [REDAKCE] ohledně nezletilé [REDAKCE] a nezletilé [REDAKCE] a Městského úřadu v [REDAKCE] ohledně nezletilé [REDAKCE] byla zjištěna rodinná situace nezletilých poškozených, doporučení orgánů péče o děti, na případné využití psychologické pomoci, když proti rodinám nezletilých neprobíhala ze strany OSPOD žádná intervence a na péči o nezletilé nebyly vzneseny žádné připomínky.

Byly zamítnuty návrhy obhajoby na doplnění dokazování výsledkem [REDAKCE] a [REDAKCE], neboť výsledky těchto svědkyň již soud považoval - s ohledem na zjištěný skutkový stav - za nadbytečné. Obžalovaný po celou dobu přípravného řízení tvrdil, že v bytě, kde se měl odehrát skutek pod bodem 2, spal sám se svým pejskem a až u hlavního líčení se najednou objevuje jeho tvrzení, že se v bytě ještě nacházely další osoby, a to právě mimo jiné sestry [REDAKCE]. Je však zřejmé, že rodinní příslušníci, kteří do bytu obžalovaného po návratu nahlédli, všichni shodně tvrdili, že v bytě byl obžalovaný sám a spal, proto byt opustili a šli dávat jídlo dětem do protějšího bytu – svědci [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] i nezl. [REDAKCE]. Navíc svědkyně [REDAKCE] uvedla,

že [REDAKCE] měla být v hospodě se svými rodiči a [REDAKCE] tam tehdy nebyla vůbec, což potvrdila i [REDAKCE], když dcera [REDAKCE] byla s nimi na zahrádce a dcera [REDAKCE] byla tehdy v práci, když i nezletilá [REDAKCE] potvrdila, že [REDAKCE] hledala se [REDAKCE]. Z těchto důvodů soud považoval tvrzení obžalovaného ohledně přítomnosti dalších osob v bytě za zcela účelové, osamocené a výslech dalších svědků již tedy nepovažoval z těchto důvodů za nutný.

Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, v souladu se zásadou § 2 odst. 6 tr. řádu, soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním pod bodem 1 a pod bodem 2 naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty dvou zločinů znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť jiného násilím a zneužívaje jeho bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku, spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let a pod bodem 3 naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, neboť jiným způsobem dítě mladší patnácti let pohlavně zneužil a také přečinu svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť nabídl a poskytl dítěti mladšímu patnácti let za účelem pohlavního uspokojení úplatu.

Bylo zcela jednoznačně po podrobném dokazování u hlavního líčení prokázáno, že se obžalovaný dopustil sexuálních ataků vůči nezletilé [REDAKCE] a vůči nezletilé [REDAKCE], které je podrobně popsáno ve výroku rozsudku a lze v něm spatřovat donucení k pohlavnímu styku provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Obě nezletilé byly zákonným způsobem vyslechnuty a jednání obžalovaného popsaly jednak slovně a také předvedly, jakým způsobem je obžalovaný sexuálně obtěžoval, co po nich požadoval, případně, co prováděl sám. Obě nezletilé vzhledem k věku, mentálním a verbálním schopnostem, útoky obžalovaného popsaly na několika místech svých výpovědí obdobně, když došlo pouze k formální úpravě skutku pod bodem 1, neboť nezletilá [REDAKCE] skutečně opakovala, že obžalovaný vsunul její ruku mezi nohy, jednak na holé přirození, pod spodní kalhotky a jednak ukazovala, že jí tam hladil přes kalhotky (ostatně takto popisovala svůj zážitek i své matce) což však není pro posouzení skutku stěžejní. Znaleckým posudkem bylo prokázáno, že výpověď obou nezletilých je spontánní, přirozenou výpovědí, kterou lze považovat za popis autentických prožitků. Znalkyně prakticky vyloučila, že by byly nezletilé ovlivněné, domluvené či že by byla jejich výpověď někým naučená. Vzhledem k jejich mentálním schopnostem a věku, je toto prakticky vyloučeno. Nebyla zjištěna ani žádná negativní motivace nezletilých, obžalovaného nepravdivě obvinít či vypovídat předem naučené skutečnosti, když znalkyně byla přítomna i prováděnému úkonu, tj. výslechu nezletilých, měla možnost pozorovat chování a projevy nezletilých a negativní motivaci prakticky vyloučila. Je nemožné, aby nezletilé ovlivnila ve výpovědi i vyšetřovatelka, která výslech vedla, neboť, jak již bylo uvedeno shora, některým výrazům, které nezletilé spontánně používaly, ani nerozuměla. Také by bylo zcela nelogické a nepochopitelné, pokud by [REDAKCE] někdo ovlivnil při její výpovědi, zejména s ohledem na její tvrzení ohledně použití zapalovače, přivázání šňůrou ke koštěti a podobným manipulacím, když těmto tvrzením nerozuměla nejen policistka, ale ani rodina, která si to sama nedokázala logicky zdůvodnit a vysvětlit. (Pokud by nezletilé k takovému popisu děje

navedli, zcela jistě by si vymysleli i legendu ohledně těchto věcí, což se evidentně nestalo.) Je tedy zřejmé, že obě nezletilé popisovaly ve svých výpovědích pouze to, čeho se obžalovaný skutečně dopustil, a popsaly reálný děj, který skutečně prožily. Tohoto jednání se obžalovaný dopustil za účelem vlastního sexuálního uspokojení, využívaje bezbrannosti, důvěry nezletilých, zneužívaje fyzické převahy, když zcela jednoznačně věk nezletilých mu byl znám, což obžalovaný sám potvrdil, jejich nízký věk je zřejmý i z jejich fyzické konstituce a verbálních projevů, když v předmětnou dobu širší rodina sdílela společnou domácnost s ním a jeho družkou, což je vlastní babička poškozených.

Za bezbrannost ve smyslu § 185 tr. zákoníku se považuje takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem, popřípadě, ve kterém není schopna klást odpor jeho jednání. Je zde chápán pojem bezbrannosti v nejširším smyslu. Ve stavu bezbrannosti se však nacházejí i osoby, které sice vnímají okolní svět, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni nebo takového stavu, aby si ve své mysli dokázaly situaci, v níž se nacházejí, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Tak tomu obvykle bývá např. u osob trpících duševní chorobou, pro niž nechápou význam pachatelova jednání, anebo u dětí či osob mentálně zaostalých, které nemají dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byly schopny posoudit význam odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku a pod. V takových případech bezbrannosti se jedná o psychickou bezbrannost, v důsledku níž oběť často nechápe, co se po ní požaduje, resp. co je smyslem jednání pachatele, nebo není způsobilá vůbec domyslet a vyhodnotit důsledky takového jednání atd. S ohledem na konstantní judikaturu a výklad výše je tedy právní kvalifikace jednání obžalovaného pod body 1 a 2 zločinem znásilnění zcela na místě, neboť poškozené pro svůj nízký věk a naprosto žádné sexuální zkušenosti nechápaly smysl jednání obžalovaného, nemohly si být a ani nebyly si vědomé jeho protiprávnosti, obžalovanému z minulosti naprosto důvěřovaly, avšak i tak pocitově chápaly, že děda nedělá správnou věc a obě se svým způsobem přiměřeně okolnostem bránily, odstrkávaly jeho ruce, nezletilá ■■■■■ mu řekla, že toto nechce a nezletilá ■■■■■ držela svoje kalhotky, nechtěla si je svléct, o čemž svědčí jejich roztržení. (Čímž soud považuje za vyvrácený argument obhajoby ohledně nutnosti vyslovení „vážně míněného nesouhlasu“, který by měl být jak slovně, tak fyzicky projevený.) Provedené důkazy, a to jak důkazy přímé, tak i nepřímé, svědčí jednoznačně o vině obžalovaného, když nezletilé se se svými zážitky svěřily svým rodinným příslušníkům, podezřelé jednání obžalovaného ohledně nezletilé ■■■■■ někteří sami vnímali (svědci ■■■■■, ■■■■■), ohledně nezletilé ■■■■■ byl zásadním svědkem její otec, který do bytu vlezl oknem a vyrušil tak obžalovaného, kdy od následného jednání upustil a snažil se chovat normálně, když však nezletilá ■■■■■ poté, co z bytu vyšla popsala členům širší rodiny, co jí obžalovaný prováděl, všichni svědci toto obdobně ve svých výpovědích popsali, když roztržené kalhotky nezletilé prakticky viděla celá širší rodina – jak bylo rozebráno výše v jednotlivých svědeckých výpovědích.

Provedeným dokazováním bylo také jednoznačně prokázáno, že se obžalovaný dopustil i skutku vůči nezletilé ■■■■■. On svoje jednání podrobně popsal ve svých výpovědích (až na základě jeho doznání bylo zahájeno trestní stíhání u tohoto skutku), avšak z předmětného jednání je dále usvědčován i výpovědí nezletilé ■■■■■ a také ■■■■■, která jeho jednání pozorovala. Soud vycházel z původní výpovědi obžalovaného, kde své

jednání podrobně a spontánně popsal, když zhodnocení výpovědí nezletilé [REDAKCE] je provedeno výše.

Oproti obžalobě však došlo k úpravě skutku, neboť u této nezletilé s ohledem na její věk a mentální schopnosti, již nelze hovořit o bezbrannosti (jak bylo rozebráno výše). Soud také jednání obžalovaného nekvalifikoval jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku, neboť obžalovaný sice intenzivně zasáhl do pohlavní sféry této nezletilé poškozené, tedy ji pohlavně zneužil, avšak tato nebyla zároveň svěřena jeho doзору, čímž měl zneužít její závislosti. K naplnění skutkové podstaty tohoto zločinu se tedy mimo jiné vyžaduje, aby dítě mladší patnácti let bylo svěřeno doзору pachatelů. Přitom postačuje existence pouze faktického vztahu mezi těmito osobami. Mezi osobou obžalovaného a nezletilé [REDAKCE] se však o takový faktický vztah nejedná a ani jednat nemůže, neboť obžalovaný nebyl pověřen hlídáním či dozorem nad nezletilou a dočasné pobývání v tomtéž obydlí jako pachatel, tento vztah rozhodně nevytváří. Z těchto důvodů bylo jednání obžalovaného kvalifikované podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku.

Finanční prostředky či cigarety, které obžalovaný za uspokojení svých sexuálních potřeb nezletilé nejen nabídl, ale i poskytl, lze chápat jako úplatu za účelem pohlavního uspokojení, což může zásadním způsobem vést k narušení hodnotového systému u nezletilé. Je evidentní, že tato je již ve věku, kdy dokázala posoudit a pochopit jednání pachatele a svůj případný nesouhlas s tímto jednáním by byla schopna dát dostatečně zřetelně najevo. Když vědomost o nepřípustnosti jednání obžalovaného a nezletilé se ostatně odráží i ve výpovědi nezletilé [REDAKCE], která zásadním způsobem snižuje svoji aktivní účast na předmětném jednání, když doznání obžalovaného obsahuje i jiné praktiky, než které ona připouští.

Jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaných zločinů a přečinu a jako forma zavinění byl u všech shledán minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn. Ze shora citovaného znaleckého posudku k posouzení duševního stavu obžalovaného bylo ověřeno, že obžalovaný je trestně odpovědným, neboť schopnost obžalovaného rozpoznat protiprávnost činů byla plně zachována a schopnost své jednání ovládat byla sice snížena podstatně, právě v důsledku zjištěné poruchy sexuální preference, nebyla však vymizelá.

Obžalovaný porušil zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování ve sféře intimního života a na ochraně mravního a tělesného vývoje dětí.

Obžalovaný je osobou, která je opakovaně soudem trestána pro různorodou trestnou činnost, když jeho rejstřík trestů vykazuje celkem jedenáct záznamů, když naposledy byl propuštěn z výkonu trestu dne [REDAKCE] 2009, kdy vykonával nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání šesti let pro zločin pokusu vraždy podle § 219 odst. 1 tr. zákona.

Z rozsudku Okresního soudu v Náchodě ze dne 9. 10. 1990, č.j. 2T 4/90-178 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 11. 1990, č.j. 3To 103/90-187, bylo zjištěno, že obžalovaný byl zde uznán vinným dvěma trestnými činy pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zákona a § 242 odst. 1, 2 tr. zákona, za což byl odsouzen k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání tří let a šesti měsíců, když zároveň mu bylo uloženo ochranné léčení

psychiatricko-sexuologické v ústavní formě. Obžalovaný byl zde uznán na vinu skutky, kterých se měl dopustit vůči nezletilým dcerám své tehdejší družky, které osahával na přirození a svůj ztopořený pohlavní úd jim zasunoval mezi nohy. Z uloženého ochranného léčení byl propuštěn usnesením Okresního soudu v Náchodě ze dne [REDAKCE] 2014 (v mezidobí byla změněna forma ochranného léčení na ambulantní), neboť obžalovaný se léčbě dlouhodobě nepodroboval, k lékaři se nedostavoval a tento konstatoval, i s přihlédnutím k pobytu obžalovaného ve [REDAKCE], že účel léčby nemůže být splněn.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, přihlédl k jeho věku a zdravotnímu stavu, také k jeho dosavadnímu způsobu života, když jeho rejstřík trestů je citován výše a pohlíží se na něj jako na speciálního recidivistu, i k možnosti jeho nápravy – když znalkyně konstatovaly, že jeho motivace vykonávat ochranné léčení v době vyšetřování byla skutečně reálná, což prezentoval nejen verbálně, ale i v prožitkové rovině. Povaha a závažnost trestných činů jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činy dotčen a je specifikován výše, způsobem provedení činů a jejich následky – když ze znaleckých posudků a tvrzení rodičů nezletilých se tyto se svými negativními prožitky a zásahem obžalovaného do jejich intimní sféry vyrovnaly vcelku dobře, když se nepředpokládá, že by na nezletilých zanechaly hlubšího negativního vlivu a lze i předpokládat zejména u nezletilých [REDAKCE] a [REDAKCE], že si tyto události v dospělosti ani nemusí pamatovat, když důležitý je právě pozitivní a velice vhodný přístup rodiny, která byla v této oblasti edukována.

Soud dále přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele a po zhodnocení všech relevantních skutečností, s přihlédnutím i k § 37 tr. zákoníku, soud uzavřel, že na obžalovaného lze působit pouze uložením trestu odnětí svobody v jeho nepodmíněné formě. Trest je obžalovanému ukládán jako trest úhrnný, neboť je odsuzován za několik trestných činů vysoké společenské škodlivosti a je ukládán podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku, jakožto nej přísnějšího trestného činu, kde je trestní sazba v rozmezí od pěti do dvanácti let. Zejména s přihlédnutím k závěrům znaleckého posudku, kdy v době páchaní činů trpěl poruchou sexuální preference a schopnost obžalovaného své jednání ovládat, byla podstatně snížena, je tento trest ukládán na samé spodní hranici zákonné trestní sazby.

Za splnění podmínek § 56 odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovaný zařazen do mírnějšího typu věznice, neboť sice závažnost posuzovaných trestných činů je vysoká, avšak v mírnějším typu věznice by mohla být lépe zajištěna možnost obžalovaného případně začít vykonávat ochranné léčení či jinak pozitivně na něj psychoterapeuticky působit.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku bylo obžalovanému uloženo ochranné sexuologické léčení v ústavní formě, neboť znalkyněmi a soudem bylo jednoznačně uzavřeno, že obžalovaný spáchal trestné činy ve stavu vyvolaném duševní poruchou a zároveň je jeho pobyt na svobodě nebezpečný, když závěry znaleckých posudků jsou podrobně rozebrány výše.

Soud však neopomněl, že dříve uložené ochranné léčení, které mu bylo uloženo s přihlédnutím ke spáchání obdobných skutků, obžalovaný svévolně ukončil poté, co bylo ochranné léčení ústavní přeměněno na ochranné léčení v ambulantní formě. Sám doznal, že se necítil být v pořádku, a také potvrzuje, že léčba je v jeho případě nutná. Nebyly shledány podmínky, a to ani při znaleckém zkoumání znalkyněmi, ani soudem k uložení zabezpečovací detence.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které je možno podat do 8 dnů od doručení opisu rozsudku, a to u Krajského soudu Hradec Králové - pobočka Pardubice. O případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud Praha.

Práva odvolání se nemůže domáhat ta osoba, která se tohoto práva výslovně vzdala. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná podat odvolání pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Pardubicích dne 2. srpna 2017

Mgr. Anna Sobotková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost: [redacted]